John Carter Brown
Library
Brown University

JOHN CARTER BROWN
LIBRARY

Purchased from the
Trust Fund of
Lathrop Colgate Harper
LITT. D.

Vanden Spinnekop ende t' Bieken

Ofte

Droom-ghedicht.

Alsoo een Menschе van twee deel is ghe-
schapen /
Van Hemel ende Aerd' oock ghetuychenis
gheeft:
Dat den gheest speculeert/die niet en heeft
te slapen:
Al schijnt het lichaem doodt / den geest wec-
kende leeft.

LAetst quam my int visioen een vreemt ghePeys te vozen/
Daer ick sliep inden Thuyn, ligghende onder de dozen/
Alwaer ick inden Haegh een wonder spel aensach:
De kop-Spin olaes quetst haer aen gheldt verswozen
Onghetroost ende swack / daerom heeft sy vol tozen
Haer Web int licht gheschozen/ om vanghen inden slach
De Biekens haer vyandt/ gheliick den voghelaer plach
T' voghelken fluytend' schoon omvanghen in syn netten:
Sy veynsde haer vreedsaem te maken een verdzach
Om onder t' schijn van dien het Bieken te verpletten.

Maer

Maer om dat t' Bieken niet sou op haer Crauvvel letten/
Nau Aersseling haer ganck/en tooch om krijghen raet/
Op een Ver eycken stronck Neyghde haer Net te setten/
Om so best te verspien t' Biekens voornemen en raet:
Waer eerst deedt' een present van t' Biekens Vrijen staet
Te kennen sy belooft/ niets pretendeert te moepen.
Dit stondt t' Bieken wel aen/ maer vrees van ouden haet/
Als Ketter geen gheloof weerdt/ cond' dat niet bevroepen.
Het Bieken smack: Ick Peys oft ghy dan quaemt besproeyen
Mijn bloemkens niet fenijn/ daer ick hael honich soet/
Mijn Arbeydt waer al niet/ elck sou my dan verfoepen:
Mijn Helm en honich Raet quaem haest onder de voet:
Ick wil dat ghy my eerst voor al belofte doet.
Met dien vlooch t' Bieken ras naer't Leli bloemken hooghe/
T' Oraigne-bloemken schoon/ ook tot het Rooskken vroet/
Ende tot t' Heul-bloemken lief/ oft sy't wouden ghedooghen.
Dat sy wel souden mercken: De Spin fenijn spooch
Als sy weder te pas had haren An ghelt vreet/
Oft mogh' lijck inde borst t' hert tot de wortel zooch.
Noodich van Al berecht dient my t' vaste beschreet/
T' schijn sy Is abel slecht als Minder broer ghecleet:
Maer t' Spin oolijcken aert/ ducht ick/ sal my niet laten/
Al komtse Gheestelijck/ als nu van Iesu-vvijt vreet/
En dat ick liever sou vlieghen in veld' en straten:
Verclaert my Bloemkens trou oft my sou moghen baten/
Soo wy te samen vast niet sluyten sulck accoort?
Dit was t' Biekens vertooch: maer dus besich met praten/
Den Aernt heel verlust/ docht my quam daer oock voort/
En spraek: Wats hier al Snaps? die eer my toebehoort/
Ick moet den Rey int spel/ t' zy dansen ofte singhen:
Al vlieght ghy Byen sterck/ in Oost/ West/ Suydt oft Noort/
Waer door ghy honichs raet in dijnen corf condt bringhen/

Al Pauſeer ick nu wat/ick hoop u noch te dwinghen/
Mijn beck en clauwen wreedt hebt ghy luttel gheſmaeckt:
Ick merckte t'ſpeet hem ſeer / dat de Spin ſonderlinghen
Haer Anghelt was ghequetſt/ Beſtandt met t'Bieken maeckt/
Soo dats haer ruſt niet crijght/en mupt in d'aerde naeckt.
Als d'Arent ſpraeck dus trots/Morpheus tijdingh' brocht/
Dat ſyn jonghen verſtroyt/waren upt t'Neſt gheraeckt/
Daer hy na kijcken mocht/ eer t'Neſt gheheel ontvlocht:
Maer nam ſulcx weynich acht/ſoo my inden ſlaep docht/
Ick was verwondert heel wat dit moehte bedien:
Ick peynſd' op S. Thеunis/t'mach zijn ſulcken ghedocht/
Soo dat ick wiert verbaeſt/en van daer wilde vlien/
Waer door ick wiert ontweckt / ſchreef dat ick had ghеſien/
Denckend' op Joſephs droom /al ſeptmen t'Droomen logen/is:
Wat ſchaedt daer op gheſet/wie weet/ het mach ghеſchien/
Men bevindt metter tijdt wie meeſt bedrogen/is.

Het Bieken cleyn,, haelt honich reyn,,
uyt bloemkens fijn:
Daer op dat daelt,, de Spin uyt haelt,,
haer boos fenijn.

78-156

F608
V275